

XCIV.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Jords Udstykning og Sammenlægning m. v.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 9de April 1897.)

Det af Regeringen i Folketinget forelagte Forflag sluttede sig i Hovedpunkterne til den af Landbokommissionen afgivne Betænkning og havde faaet en for Overskueligheden heldig Form. I Folketinget blev det gunstigt modtaget, og de Forandringer, som foretoges der, maa Udvalget anse for Forbedringer. Den Skala, som Folketinget saaledes har indsat i § 2 med Hensyn til Udstykning af Selvejerbøndergaarde, kan Udvalget tiltræde, idet man finder det heldigt, at der ved Fastsættelsen af Minimumsgrænserne kan tages behørigt Hensyn til Jordens Bestaaffenhed, ligesom man ogsaa paastønner den Bestræbelse for at bevare de oprettede Pligthuse, som fremgaar af Tilføjjelsen til §§ 3 og 4.

Det er ikke store Ændringer, Udvalget har at foreslaa, og i disse er hele Udvalget enig.

Til § 1 stilles et Ændringsforflag, der tilsigter at bringe Overensstemmelse mellem Matrikulskontorets Protokoller og Bante-registrene. Der findes vel Jurisdiktioner — og det gælder maaske de fleste — i hvilke Amtets Meddelelse om en approberet Udstykning straks noteres paa den udstykede

Gjendoms Folio, saasnart den modtages. Men der er andre, i hvilke ingen Notering finder Sted, førend Parcelstødet kommer til Tinglæsning og et nyt Folio indrettes for den derved afhændede Ejendom, og det forlanges da stundom af Retskriveren, at Meddelelsen om Udstykningsapprobation skal tinglæses, hvad der medfører unyttig Ulejlighed og Bekostning. Man har ment, at det vilde føre til en bedre Orden i dette Forhold, naar Retskriveren faar Meddelelse om Udstykningsapprobationens Tinglæsning ikke skal kunne fremsættes af Retskriveren.

Den anden Del af Ændringsforlaget er blot en fornøden Rettelse i 2det Stykke.

Ændringsforlaget til § 2 skulde tjene til en lettere Læsning af den noget indviklede Definition af en Selvejerbondegaard.

Ændringsforflag 3 sigter til at bringe Overensstemmelse mellem Udtrykkene de to Steder, hvor Forlaget omtaler kongelige Bevillinger ad mandatum.

Sidste Punktum i § 3, 7de Stykke har